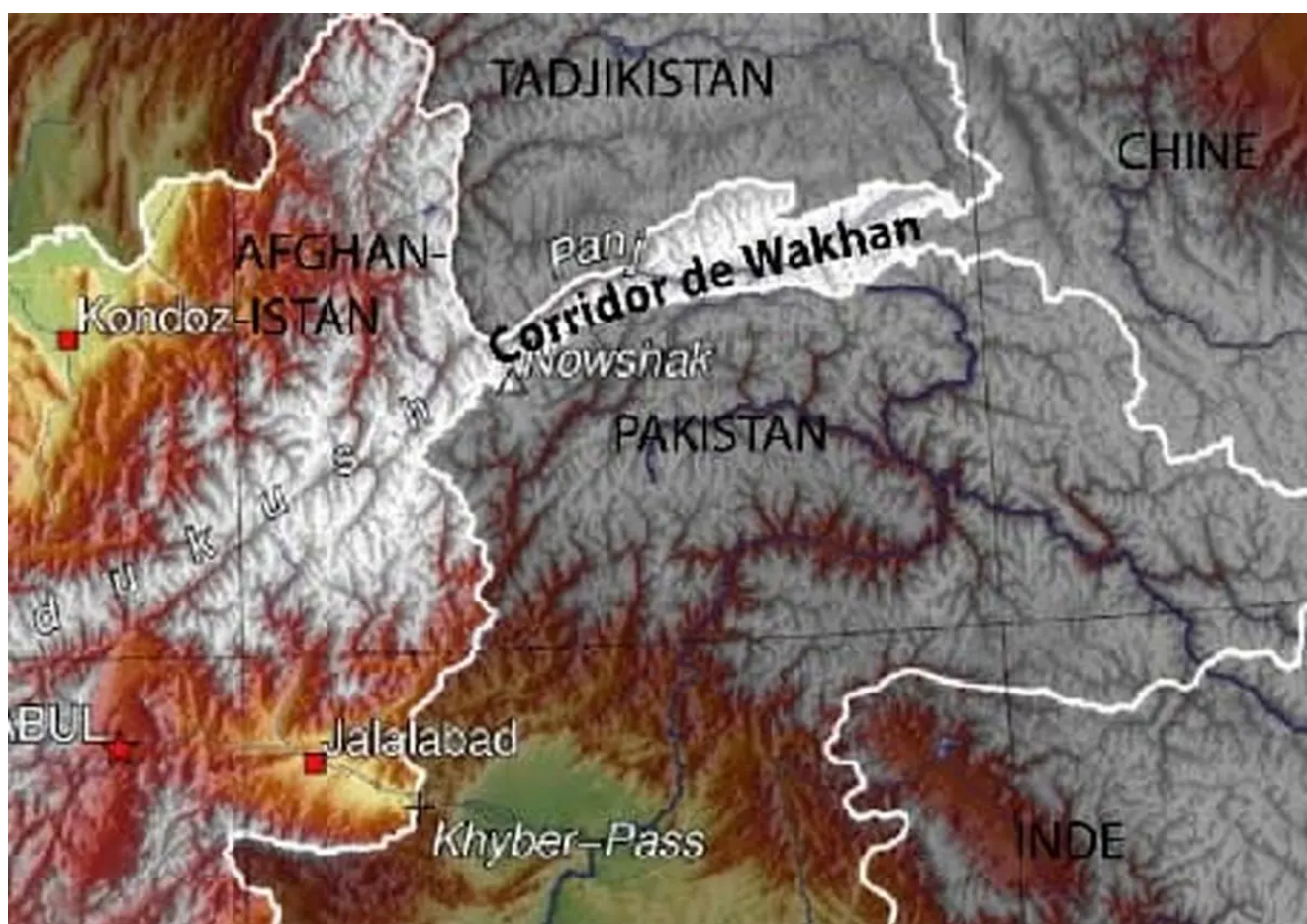

نقشه تهران-پکن برای یک کریدور استراتژیک/ «واخان» گاز ایران را به چین می‌رساند؟

امریکایی‌ها متوجه اقدامات و برنامه‌های پکن هستند و تلاش دارند که اجازه ندهند راه ابریشم جدید راه بیفتد و چینی‌ها را در افغانستان متمرکز و مسلط کند.

به گزارش گروه بین الملل مشعل نیوز؛ چین و افغانستان در حال رایزنی در مورد ساخت خط آهن از طریق کریدور «واخان» دو برای اتصال چین، افغانستان و ایران هستند.

این مسیر کوهستانی ۲۰۰×۱۰ مایلی، سینکیانگ را به افغانستان متصل می‌کند، همچنین بخشی از جاده ابریشم باستانی است، به علاوه این کریدور به معنای مسیر مستقیم از ایران به چین و احتمال صادرات گاز است.

افغانستان آمادگی خود را برای ایجاد دره واخان (ولایت بدخشان افغانستان، هم‌مرز با چین) برای ایجاد روابط مستقیم تجاری و اقتصادی بین ایران و چین اعلام کرد. طرفین توافق کردند که گروه‌های مشترکی را برای تسریع در کار زمینی و عملی در این راستا ایجاد کنند.

در همین ارتباط **ابوالفضل ظهروه‌وند** اظهار داشت: تنگه واخان مسیری است که افغانستان را مستقیم به چین وصل می‌کند و کریدوری است که در آینده می‌تواند تجارت خط ریلی و جاده‌ای و همچنین انتقال گاز از طریق آن صورت گیرد، اما در عین حال مسیر دشواری است و نه نیروهای طالبان و نه نیروهای جبهه مقاومت روی آن تسلطی ندارند، منطقه دور از دسترسی است و مردمانی در این منطقه زندگی می‌کنند که شاید هنوز شهر را ندیده‌اند بنابراین این مسیر مشکلات خاص خود را دارد.

وی افزود: البته چینی‌ها می‌توانند مسیر را باز کنند اما نیازمند امنیت است بعید است که فعلاً ریسک تامین امنیت را که در کنترل طالبان هم نیست چینی‌ها پذیرا شوند، کار روی این کریدور یک پروژه بلندمدت است و فعلاً در حال حاضر نیروهای داعش و تکفیری در آن مناطق جابجا می‌شوند، امریکا هم برای این منطقه برنامه دارد، بنابراین باید صبر کنیم و ببینیم روند تحولات در افغانستان به چه شکل پیش می‌رود.

سفیر پیشین ایران در افغانستان گفت: اگر دولت فراگیر مستقر در این منطقه بوجود بیاید؛ ایران، روسیه، چین و افغانستان این منطقه را تبدیل به کریدوری کنند که چین مستقیم از طریق افغانستان به ایران متصل شود؛ اتفاق خوبی است و برای چینی‌ها هم نقطه اطمینان است زیرا روی منطقه سین‌کیانگ تاثیر گذاشته و منطقه را از بن‌بست خارج می‌کند. اما نگرانی چینی‌ها عناصر تکفیری و برخی از ایغورهای هستند که ضد چین و دنبال ایجاد چالش با این کشور هستند، بنابراین دورنمای این پروژه خوب است اما به اجرا رسیدن و عملیاتی شدن آن در کوتاه‌مدت عملی نخواهد شد.

وی تاکید کرد: اگر مسئله امنیت پروژه حل شود اینکه چین بخواهد از طریق آسیای میانه به ایران برسد، بهتر است ضمن اینکه چینی‌ها یک نگاه جدی به منابع و معادن افغانستان دارند، این معادن و منابع هم نیازمند راه است و با توجه به اینکه اکنون پاکستان شرایط خوبی ندارد، از طریق ایران و چابهار هم هزینه دارد، بنابراین چین می‌تواند این معادن را استخراج کرده و از مسیر واخان به چین برده،

البته موضوع این است که امریکایی‌ها هم متوجه اقدامات و برنامه‌های پکن هستند و تلاش دارند که اجازه ندهند این راه ابریشم جدید راه بیفتد و چینی‌ها را در این منطقه متمرکز و مسلط کند.

ظهوره‌وند در ادامه درباره تامین گاز منطقه واخان بیان داشت: منطقه واخان علاوه بر صعب‌العبور بودن خالی از سکنه است و نیازی به گاز ندارد، بنابراین فقط می‌تواند یک مسیر ترانزیتی باشد علاوه بر این تامین امنیت عبور خط لوله گاز هم از آن مشکل دارد ممکن است در مسیر خط لوله ده‌ها انفجار رخ دهد، اما در هر حال دورنمای جذابی برای ایران و چین و هم طرف افغان دارد اما این جذابیت تا واقعی شود راه طولانی دارد.

وی خاطرنشان کرد: نگاه چین در اجرای این پروژه کلان است اگر خط لوله گاز این مسیر به چین برسد این احتمال وجود دارد که به شرق و جنوب شرق چین هم کشیده شود و استان سین‌کیانگ هم می‌تواند در راهبرد منطقه‌ای چین جایگاه داشته باشد و کارخانجات متعددی برای تصفیه معادن و منابعی که از افغانستان استحصال می‌کند پالایش و مورد استفاده قرار گیرد اگر این کریدور باز و فعال شود توسعه نیافتگی سین‌کیانگ را هم از طریق سرمایه‌گذاری که چین روی منابع افغانستان دارد؛ مرتفع می‌کند.

در این خصوص **علی کاردر** نیز گفت: باتوجه به ناترازی مصرف و تولید گاز ما فعلا امکان تعریف بازار جدید را نداریم، در هر حال ابتدا باید بدانیم چقدر می‌توانیم گاز را آزاد و صادر کنیم، بنابراین ابتدا باید مشکل ناترازی را حل کنیم و بعد در زمینه صادرات به مقاصد جدید فکر کنیم، مگر اینکه میادین جدید تازه کشف شده و یا میادینی مثل پارس شمالی را توسعه دهیم.

وی افزود: اکنون روسیه میزان زیادی از گاز چین را تامین می‌کند و اینکه ما هم در موازی با خط روسیه به این کشور گاز صادر کنیم مشخص نیست اقتصادی خواهد بود یا خیر.

مدیر عامل پیشین شرکت ملی نفت در ادامه اظهار داشت: بزرگترین بازار مصرف گاز افغانستان کابل است که به ایران دور است، مهم‌تر از افغانستان؛ پاکستان است که خط لوله گاز ایران تا مرز این کشور رسیده و ما باید روی به سرانجام رساندن آن تمرکز کنیم، ضمن اینکه باید بدانیم خط لوله انتقال گاز ما چقدر ظرفیت دارد زیرا خطی که به منطقه رق رفته فقط برای خراسان طراحی شده است.

وی تاکید کرد: اگر پتانسیل لازم وجود داشته باشد و ذخایر و تولید گاز ما هم کفاف بدهد شاید به لحاظ اقتصادی احداث خط لوله در این مسیر طولانی به صرفه نباشد، زیرا معمولا برای انتقال گاز از مسیر بالای ۱۰۰۰ کیلومتر از آلانجی استفاده می‌کنند بنابراین اگر قرار باشد خط لوله تا افغانستان برود صرفه دارد اما مسیر دورتر و چین با خط لوله توجیه اقتصادی ندارد.